

Dosarul nr. 2ra-621/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. C. Vârlan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, E. Palanciuc, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Blagodarenco, reprezentat de avocatul Vitalii Lazăr

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Blagodarenco și Dorel Țurcan împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri - Criuleni” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Sergiu Blagodarenco, reprezentat de avocatul Vitalii Lazăr și menținută hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 22 februarie 2011, Sergiu Blagodarenco și Dorel Țurcan au depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției de Reparație a Drumurilor Criuleni cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că la 20 februarie 2010, ora 22:00, Dorel Țurcan se deplasa pe traseul Chișinău – Soroca, cu automobilul de model Mercedes E 240 cu n/î XXXXX.

La kilometrul 21 + 100 m, automobilul cu care se deplasa s-a izbit într-o groapă din asfalt în rezultatul căruia au fost distruse/tăiate două anvelope - spate și față dreapta și deteriorate piesele indicate în actul de examinarea a mijlocului de transport nr. 10/0310A.

În aceeași noapte, au fost invitați reprezentanții Poliției Rutiere care au constatat faptul, iar mai apoi, automobilul a fost transportat în incinta Bebbet – Auto – Service din mun. Chișinău.

Au precizat că la 16 martie 2010, reprezentantul pârâtului a fost invitat prin telegramă să asiste la aprecierea defectelor tehnice, ultimul prezentându-se cu întârziere, iar la 24 martie 2010, fiind invitat repetat nu s-a prezentat.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 14 CPC, art. 1398, 1410 Cod civil.

Au solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 20260 de lei care reprezintă costul pieselor și manoperei pentru reparația automobilului, a taxei de stat în mărime de 6078 de lei, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în mărime de 1200 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3600 de lei.

La 13 mai 2011, Dorel Țurcan a depus cerere prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de pârât a SA „Drumuri - Chișinău” și strămutarea pricinii în Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, deoarece prejudiciul material cauzat a avut loc pe porțiunea de drum deservită de SA „Drumuri – Chișinău”.

Prin încheierea din 16 iunie 2011 a Judecătoriei Criuleni, cererea lui Sergiu Blagodarenco împotriva Direcției de Reparație a Drumurilor Criuleni cu privire la repararea prejudiciului material a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău.

Prin încheierea din 29 martie 2012 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost declinată competența Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău privind judecarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Blagodarenco și Dorel Țurcan împotriva SA „Drumuri - Chișinău” cu privire la repararea prejudiciului material.

A fost strămutată cauza pentru judecare Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău conform jurisdicției teritoriale.

Prin încheierea din 16 aprilie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, cauza a fost scoasă de pe rol în temeiul art. 267 alin. (1) lit. g) CPC.

Prin încheierea din 3 aprilie 2014 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost respinsă cererea lui Sergiu Blagodarenco și Dorel Țurcan privind anularea încheierii din 16 aprilie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

A fost menținută din 16 aprilie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Prin decizia din 7 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea și repus Dorel Țurcan în termenul de recurs.

A fost admis recursul declarat de Dorel Țurcan, casată încheierea din 3 aprilie 2014 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și emisă o nouă încheiere, prin care a fost admisă cererea și anulată încheierea din 16 aprilie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

La 15 august 2017, Sergiu Blagodarenco și Dorel Țurcan, reprezentați de avocatul Vitalii Lazăr au depus cerere prin care au solicitat înlocuirea în proces a SA „Drumuri - Chișinău” cu succesorul SA „Drumuri - Criuleni” în temeiul art. 70 CPC.

Prin încheierea din 11 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost înlocuit pârâtul SA „Drumuri - Chișinău” cu succesorul său în drepturi SA „Drumuri - Criuleni”.

Prin încheierea din 11 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admis demersul înaintat de SA „Drumuri - Criuleni” privind atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Agenției de Stat a Drumurilor și atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția de Stat a Drumurilor.

Prin hotărârea din 29 mai 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Sergiu Blagodarenco, reprezentat de avocatul Vitalii Lazăr și menținută hotărârea primei instanțe.

La 8 februarie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Sergiu Blagodarenco, reprezentat de avocatul Vitalii Lazăr a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii înaintate.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerând că urmează a fi casate.

Instanța de apel, deși a făcut referire la prevederile art. 1398 și art. 1410 Cod civil, a interpretat eronat aceste articole, considerând ca fiind necesară existența tragerii la răspundere contravențională sau constatarea comiterii contravenției.

Totodată, instanța de apel nu a dat o apreciere argumentelor cu privire la neaplicabilitatea prevederilor Legii drumurilor din motiv că aceste norme nu au fost invocate în conținutul cererii de chemare în judecată.

La acest capitol, a precizat că avocatul Vitalii Lazăr în prima instanță a făcut trimitere expres în cadrul explicațiilor verbale, la articolele din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995.

Astfel, art. 240 CPC, la care face trimitere instanța de apel, nu prevede obligativitatea indicării în scris în cererea de chemare în judecată a articolelor din legea concretă, instanța de judecată urmând să examineze cauza în limitele temeiurilor de fapt și de drept invocate de părți în cursul judecării procesului.

Prin urmare, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 240 alin. (3) CPC, ceea ce a dus nemijlocit la neaplicarea prevederilor Legii drumurilor care urma a fi aplicată.

A subliniat că în raportul juridic dat sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile: există prejudiciul demonstrat prin actul de evaluare și actul de îndeplinire a lucrărilor la auto-service, omisiunea administratorului drumurilor de a întreține drumul sau în caz de reparație de a instala indicatoare și de a delimita zona în reparație, precum și legătura cauzală dintre inacțiune și prejudiciu.

În acest context, a obiectat că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată speței și anume, art. 5 alin. (2), 8 alin. (5) din Legea drumurilor și art. 2, 57 din Legea privind siguranța traficului rutier.

Cu referire la argumentele instanței de apel referitor la lipsa probării prejudiciului, a precizat că acestea urmează a fi combătute, în primul rând, din motivul că instanța de judecată în situația de față a avut dubii asupra competențelor

expertului și împuternicirilor acestuia, însă nu a întreprins măsurile necesare pentru a asigura prezența la ședința de judecată a SC „Salikhov Consulting” SRL pentru a afla anumite informații necesare judecării cauzei.

Instanța din start a stabilit că actul de verificare a automobilului efectuat de SC „Salikhov Consulting” SRL nu poate înlocui raportul de expertiză judiciară.

A menționat că incertitudinea circumstanței respective nu poate fi pusă pe seama lui, or, dânsul s-a adresat la o companie profesionistă specializată de evaluare a pagubei.

La fel, instanța a neglijat faptul că la materialele cauzei, pe lângă raportul de evaluare a pagubei, este anexat și devizul de lucrări real și necesar efectuate de unitatea de specialitate auto-service.

Nu este întemeiată nici concluzia instanței în ceea ce ține de actele în copii în dosar, or, cererea de chemare în judecată a fost strămutată de la o instanță la alta, iar originalele au fost prezentate la Judecătoria Criuleni, pe copii fiind aplicată semnătura posibil a judecătorului care a văzut originalele.

Astfel, în caz de dubii instanța urma să pună în discuție acest subiect, iar acțiunea nu putea fi respinsă pe temeiul lipsei copiilor autentificate, atât timp cât dânsul deține originalele care nu au fost solicitate.

A invocat și dezacordul cu afirmația primei instanțe în sensul că SC „Salikhov Consulting” SRL nu este o unitate de specialitate care aplică prevederile medii pe piață, iar la efectuarea calculului pentru piesele de schimb a utilizat programul de calcul „Eurotax Glass” la care a adăugat neargumentat de la 20-50 % cheltuieli de transport, adaosuri comerciale, taxe vamale.

A obiectat că prima instanță nu poate veni cu așa concluzii referitor dacă SC „Salikhov Consulting” SRL este o unitate de specialitate care aplică prețurile pe piață.

Instanța nu a verificat informația respectivă și nici nu dispune de documente confirmatorii a celor invocate, la fel, nici nu a întreprins anumite măsuri pentru a elucida circumstanțele, având posibilitatea de a obține informațiile necesare și a aduce claritate pe subiectul dat.

Astfel, este importat de elucidat care anume sunt prețurile medii de piață, pentru aceasta este necesar de a obține informații de la persoane abilitate ce le dețin.

A mai evidențiat că instanța de judecată a neglijat și prevederile art. 130 CPC, astfel, probele prezentate în prima instanță nu au fost cercetate multiaspectual.

La fel, instanța de judecată nu a efectuat nici aprecierea probelor și nu a reflectat în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea probelor.

În cazul dat, temeiurile respingerii acțiunii sunt nefondate și nu pot fi invocate la baza hotărârii.

La 29 martie 2019, SA „Drumuri - Criuleni” a depus referință la recursul declarat de Sergiu Blagodarenco, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 decembrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 229), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 8 februarie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Blagodarenco, reprezentat de avocatul Vitalii Lazăr nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Sergiu Blagodarenco, reprezentat de avocatul Vitalii Lazăr, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sergiu Blagodarenco, reprezentat de avocatul Vitalii Lazăr ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Sergiu Blagodarenco, reprezentat de avocatul Vitalii Lazăr se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari